

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

Biskup zasvětil hradeckou diecézi Panně Marii

Rozhovor s Janem Vokálem o pouti do Svaté země

Netradiční betlém v Chotěboři

Každý z nás potřebuje vědět, že není sám

12

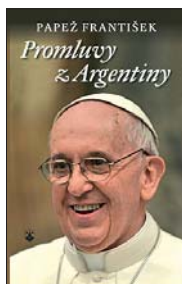
Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec
Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Cyrlometodějská Bible

český překlad Jeruzalémské Bible

Unikátní projekt velkoformátové ilustrované bible, která vychází u příležitosti výročí 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje. Skvěle graficky zpracovaná publikace obsahuje 110 celostránkových ilustrací od 11 českých a slovenských malířů a grafiků, které doprovázejí text moderního biblického překladu, tzv. Jeruzalémské bible. Ilustrace představují různé umělecké pohledy a přístupy a osobitě uchopení biblických témat, jímž umocňují text posvátné knihy. Váz., 672 s., 2990 Kč

Jorge Mario Bergoglio Promluvy z Argentiny

Promluvy z Argentiny ukazují pastýřskou péči kardinála Jorge Maria Bergoglio o Kristovu církev, ale i vnímavost pro konkrétní problémy společnosti v jeho domovině. Jde o promluvy, které přednesl ještě jako arcibiskup Buenos Aires

v letech 2006 až 2013, tedy v době těsně před zvolením papežem. Oslovuje v nich různé adresáty na různá témata: jak střežit poklad víry a přitom si ho nenechat jen pro sebe; problémy výchovy v současném světě; pastorece ve městě; růst ve víře; téma práce; ochrana dětí a péče o seniory; chudoba, sociální dluhy a sociální spravedlnost... Důrazy, které dnes coby papež vnáší do církve a společnosti, vyrůstají z jeho dřívějších postojů a z letitých zkušeností dělníka na Kristově vinici. Brož., 144 s., 139 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

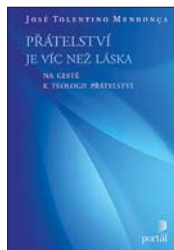

Guy Gilbert

Partnerství – Jak uspět ve velkém dobrodružství lásky

Autor odpovídá na otázky související s partnerským životem se svým osvědčeným pedagogickým a vypravěčským talentem. Za svého více než padesátiletého kněžského i výchovného působení už viděl množství neúspěchů, ale i úspěchů v partnerské lásce. Nabízí své názory, reflexe, rady protkané krátkými příběhy ze života, poskytuje opěrné body pro rozhodnutí v různých životních

situacích. Věnuje se mladým lidem, střední generaci i seniorům. Zdůrazňuje velkou důležitost dobré vzájemné znalosti dvojice, nutnost uvědomovat si rozdíl mezi láskou a vášní, přikládat velkou váhu vzájemnému dialogu, potřebu ochraňovat intimitu navzdory tendencím současného života. Brož., 88 s., 159 Kč

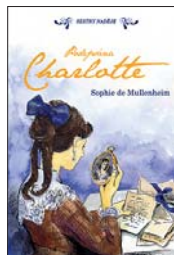
José Tolentino Mendonça

Přátelství je víc než láska Na cestě k teologii přátelství

Autor zdůvodňuje, že teologie založená na obnošeném pojmu láska je často zavádějící, protože láska je většinou spojována s citovým vzplanutím a romantickým vztahem mezi mužem a ženou a mnohem méně s typicky křesťanským výkladem směrem k charitě a službě druhým. Teologický termín přátelství má podle něj hluboké základy v Bibli, jak ukazuje na velkých postavách jako jsou Abrahám, Mojžíš, Rut a Noemi, David a Jonatan, David a Absolón, Jobovi přátelé, Ježíš a jeho přítel Lazar, Ježíš a Petr (Skála), a konečně Ježíš a Jidáš (Vyvolený). Přátelství je podle autora vztah rovných partnerů, kteří si naslouchají a rozumějí i tam, kde se ten druhý už neumí vyslovit, kteří s sebou nesou těžkosti života a umí se postavit i obětovat jeden za druhého. Brož., 208 s., 349 Kč

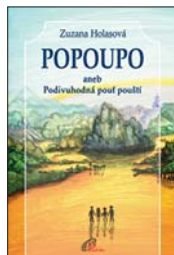
Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757. On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

Sophie de Mullenheim Podepsána Charlotte

Co se stane, když Emílie, která žije v Lyonu na sklonku 19. stol., najde v pokoji balíček dopisů, pod nimiž je podepsána Charlotte, dívka žijící za Francouzské revoluce? Historický román pro dospívající čtenáře, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími. Brož., 270 s., 279 Kč

Zuzana Holasová

POPOUPO aneb Podivuhodná pouť pouští

Čtyři děti se záhadným způsobem dostanou do příběhu hry, kterou si samy vymyslely. Způsob jejich myšlení se v této hře ihned mění ve skutečnost a děti tak okamžitě pocítí následky svých dobrých či špatných rozhodnutí. To jim, a stejně tak čtenáři, postupně otevírá oči i srdce. Váz., bohatě ilustrováno, 175 s., 249 Kč

Vánoční přání

Nová série, 6 námětů, s obálkou, bez extu uvnitř, 20 Kč

Březnová „půlnoční“

Vzpomínám si, je to už bezmála dvacet let, co jsem se mohl poprvé podívat do Svaté země. Jeli jsme tam s Avetour karosou „Bětkou“, jak byla něžně přejmenována, kterou během pěti dnů a nocí tam a stejnou dobu i zpět řídili střídavě tři řidiči. Cestovali jsme přes Balkán, tehdy ještě dost divoký a úplatkuchtivý. První exotiku pro nás znamenalo Turecko, pak předlouhé čekání na syrských hranicích, noční přejezd Damaškem a opět dlouhé čekání a vyřizování na jordánské celnici, a když už vstupujeme naproti Jerichu na půdu Palestiny, nepustí nás, protože nám chybí ono pověstné „permission“, povolení ke vstupu do Země zaslíbená. Zklamaně se vracíme zpět, abychom to nevzdali a putovali do Svaté země oklikou přes Jordánsko a Egypt. Jak dobře jsme tehdy rozuměli pocitům Mojžíšovým na hoře Nebo, kde se i před námi rozprostírala celá jižní část Izraele za Mrtvým mořem, tak blízko, a přece tak daleko... Pak jsme jakoby proti proudu dějin i proti trase putujícího izraelského lidu cestovali přes Rudé moře na Sinaj, zakoušeli přitom Boží zkoušky s egyptskými celníky a s jejich pojmem času, jako i velkou Boží milost při pouštní Mši svaté nebo při výstupu na Horu Mojžíšovu. Nakonec jsme po strastiplném cestování dobyli Zemi zaslíbenou ne z východu, ale z jihu.

A jedním z vrcholů naší pouti byla společná Mše svatá v areálu starobylého chrámu Božího narození v Betlémě. Bylo to ve čtvrtek 17. března 1994 v 10 hodin dopoledne, tedy na jaře, uprostřed dne se zářivým sluncem, ale nám to vůbec nevadilo, přece jsme zde nechali zaznít našemu neopakovatelnému a nenahraditelnému vánočnímu hymnu Narodil se Kristus Pán. Atmosféru té Mše svaté krásně popsal ve svém cestopise jeden z účastníků pouti, pan Růžička: „*Oči zalité slzami, jsou to slzy pokory, klidu a díky: před týdnem jsem měl ještě jisté obavy z cesty, dnes poznávám svoji skutečnou sílu, která mne převedla přes tolik úskalí a kterou pociťuji den ze dne víc a víc.*“

Jsem Bohu vděčný za tuto pouť, která nám tolik přiblížila nejen obtíže cestování Palestinou do Betléma, dala nám i pochopit, že pravá radost přichází ze spojení Božího daru, Boží milosti a lidské touhy a úsilí.

Prožíváme advent a blížící se Vánoce, berme to jako šanci k uvědomění si toho, že náš život, naše spása, to krásné i těžké v našem životě, lidé kolem nás příjemní i obtížní, je vlastně jedním velkým Božím darem, kterým nás Bůh formuje a připravuje pro dar všech darů – věčný život s ním. Nenechme se odlákat všelijakými pseudodárky na jedno použití, ale hledejme to, co nám i těm druhým dá skutečnou radost.

Při té březnové dopolední „půlnoční“ jsem si všiml, že i řidiči autobusu, dobří chlapi, kteří s kostelem obvykle neměli mnoho společného, byli taky dojatí a se slzami v očích s námi prožívali své Vánoce. Snad je to výzva pro nás, abychom si uvědomili, že všichni lidé kolem nás hledají – třebaš nevědomky – opravdový dar. A ten nespočívá v hromadě balíků pod stromečkem, ale v jistotě, že Emanuel, Bůh je s námi a dává smysl všemu snažení.

Opravdu pozeňnané vánoce i šťastný vstup do Nového roku 2014 vám všem přeje

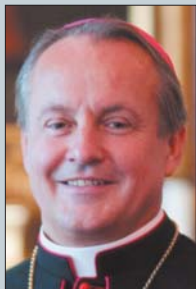
P. Jan Linhart

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová.
Sazba a tisk: Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bank.spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 9. 12. 2013. Vychází s církevním schválením.
Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů. Foto na titulní straně: Petr Suchomel.

Obsah

Duchovní slovo: Březnová „půlnoční“	3
Rozhovor: Jan Vokál – Poutníci vytvořili nádherné společenství modlitby	4
Reportáž: Paměť Vysočiny zaznamenaná kolem jesliček	8
Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů: Zvony	10
Krátké zprávy z diecéze	12
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	18
Charitní listy	19

Poutníci vytvořili nádherné společenství modlitby

Národní pouť do Svaté země znamenala pro celou českou církev vyvrcholení Roku víry. Počtem účastníků se zařadila mezi vůbec největší národní poutě na místa spjatá s životem Ježíše Krista. Další tisíce věřících, kteří se k ní nemohli přidat, ji alespoň pečlivě sledovali prostřednictvím rozhlasových a televizních přenosů. Po návratu jsme se iniciátora pouti, královéhradeckého biskupa **Jana Vokála**, zeptali na podrobnosti.

Stojíte za nápadem vykonat celonárodní pouť do Svaté země na závěr Roku víry. Proč jste zvolil tento způsob zakončení?

Rok víry, vyhlášený Svatým otcem Benediktem XVI., mě už od začátku velmi oslovil. Všimám si toho, že v naší zemi skutečně povzbudil zájem o hlubší prožívání víry, o obrácení se k jejím základům, a že to tedy nebyl jen jeden z dlouhé řady tematických roků. Logicky se nabízel otázka, čím by tento rok „duchovní obnovy“ měl vyvrcholit. A k podobným okamžikům tradičně patří putování jako zvláštní chvíle společného a zároveň niterného, soustředěného setkání s Bohem. Nápad, že se velká národní pouť uskuteční právě ve Svaté Zemi, vyšel z toho, že jde o místa, odkud k nám víra přišla. Hledání jejích kořenů v duchovní rovině jsme tak mohli vyjádřit i viditelně, fyzicky. Na světě je mnoho významných poutních míst, mně jsou hodně blízká ta mariánská, Svatá země má však mezi nimi

naprosto mimořádné postavení. Právě tam se naplnily dějiny spásy, právě tam Kristus žil, trpěl, zemřel a vstal z mrtvých. A také Panna Maria se tam narodila, počala Ježíše, trpěla s ním pod křížem, ukládala ho do hrobu. Národní pouť nám umožnila utvořit na těchto místech velké společenství biskupů, kněží a věřících z celé naší země. A na poutnících bylo znát opravdu velké duchovní nadšení.

Neodradily Vás organizační těžkosti a finanční náročnost tak daleké cesty?

Odpovědí na to je skutečnost, že do Svaté země putovalo více než tisíc českých věřících. Pokud by nás překážky odradily, nic takového by se nepodařilo. Organizace byla sice náročnější, ale od začátku jsem nezapochyboval, že to přípravný tým zvládne. Můj velký dík patří zejména poutnímu centru našeho biskupství v čele s P. Pavlem Dokládalem, které má na přípravách zásadní podíl a bez něhož by se pouť v takovémto rozsahu zřejmě nemohla uskutečnit, stejně jako bez pomoci pana Libora Havlíka z Kolpingova díla a pana Jiřího Chvála z kanceláře Ave-tour, který vedl velkou část jednání.

Co je pro křesťana hlavním smyslem návštěv poutních míst? Ať už jsou spjatá se životem Ježíše Krista, mariánskou úctou nebo postavou nějakého světece.

Putování mělo pro Církev od jejích začátků velký význam. Vytrhne nás z všedních, každodenních starostí, dovolí nám, abychom se po dobu pouti nemuseli soustředit téměř na nic jiného než na modlitbu, adoraci, čtení Písma a abychom vše ostatní mohli „nechat doma“. Svatá místa mají velký význam v tom, že jsou – lidově řečeno

● Schola, foto: Roman Albrecht

● Poutníci během mše svaté na Poli pastýřů, foto: Roman Albrecht

● Společná fotografie českých a moravských biskupů, foto: Hana Frančáková

– promodlená. Tam, kam stovky let nepřetržitě míří skupiny křesťanů, můžete zvláštním způsobem zakusit společenství Církve, v jejímž středu je Kristus a která nepodléhá času, překračuje život jedné či několika generací. Ve Svaté zemi navíc můžete rozjímat o konkrétních pasážích Písma na místech, k nimž se dané události vztahují. Téměř každý, kdo se z takové pouti vrací, potvrdí, že ho tam i texty, které slýchal od dětství, oslovily novým, hlubším způsobem. Stejně to prožívali i účastníci této národní poutě, které navíc velmi povzbudilo to velké společenství shromážděné na jednom místě tisíce kilometrů od domova.

Konala se někdy v minulosti podobně velká pouť do Svaté země?

Společnou národní pouť do Svaté země čeští věřící podnikli už v roce 1939, ale tehdy neměla zdaleka takový rozsah. Dnes, i když cesta stále není levná, je přece jenom výrazně dostupnější a mnoho lidí na ni může po určitém odříkání našetřit. Nenapadá mě žádný jiný příklad, kdy by tolik českých věřících najednou putovalo společně do zahraničí, jistě ne za moře. A podle místních byla naše národní pouť zřejmě třetí největší poutí do Svaté země v posledních letech – po pouti velké milánské diecéze a po setkání francouzské mládeže.

Kolik lidí se zapojilo do přípravy?

Určitě to překročilo řád desítek. Hlavní koordinátoři pracovali na úrovni biskupské konference, praktickou organizaci zastrešovalo hradecké poutní centrum, které spolupracovalo s několika cestovními kancelářemi, s nimiž poutníci cestovali. Pak samozřejmě musíte započíst pomocníky při liturgii, sbor mladých zpěváků a podobně. Jsem velmi rád, že na tom všem měla velký podíl právě

naše diecéze a všem, kdo se zapojili do příprav, děkuji.

Podle jakého klíče jste vybrali místa společných bohoslužeb?

Při třech hlavních bohoslužbách jsme se chtěli setkat na místech, která rámuji Kristovo působení, tedy následovat jeho pozemské stopy. Je to Betlém, kde se Pán Ježíš narodil, dále okolí Genezaretského jezera, kde žil a kázal, a samozřejmě Jeruzalém, kde byl ukřižován a vstal z mrtvých. Pořadí pak bylo dáno logistikou – začali jsme na Hoře Blahoslavenství u Genezaretského jezera, odkud je Jeruzalém a Betlém poněkud vzdálený. Další dvě mše svaté pak byly právě tam – v sobotu v Betlémě, v neděli v Jeruzalémě, který byl předem jasným místem pro vyvrcholení pouti. Přesná místa bohoslužeb jsme samozřejmě museli vybírat tak, aby se tam vešlo tolik poutníků. Krátce před poutí jsem se tam vydal s organizátory, abychom si místa prohlédli, všechno přeměřili a podobně. Na Hoře Blahoslavenství je velký prostor, v Betlémě jsme zvolili Pole pastýřů nedaleko města. Kostel svaté Anny v Jeruzalémě a jeho okolí je poněkud stísněné, ale jde zřejmě o největší prostranství uvnitř jeruzalémských hradeb, kde je takto velká bohoslužba možná.

Očekávali jste takový zájem věřících?

Přiznám se, že mě zájem velmi pozitivně překvapil. Můj soukromý odhad byl zhruba šest set poutníků. Nakonec to byl téměř dvojnásobek. Další stovky či tisíce diváků pak sledovaly přenosy bohoslužeb v televizi. Celkově si myslím, že pouť nějakým způsobem přímo či nepřímo zasáhla většinu věřících v zemi. A pokud ne bezprostředně, pak nepochybně skrze společnou modlitbu poutníků za národ, která jistě ponese své duchovní plody.

Máte přehled, odkud lidé do Svaté země vyrazili? Jelo více poutníků z Čech nebo z Moravy?

Přesná čísla by vám asi daly cestovní kanceláře. Předpokládám, že účast přibližně odpovídala míře religiozity, takže na Moravě mohl být zájem vyšší. Na druhou stranu například v Praze a dalších větších městech mají lidé vyšší příjmy, takže si mohli na cestu snáze našetřit. Každopádně jsem se ve Svaté zemi setkal s mnoha poutníky z hradecké diecéze, kde byl zájem opravdu velký. Velmi rád jsem se pozdravil například se skupinou ze svého rodného Hlinska.

Jaký program čekal na účastníky poutě?

Hlavní program rámovaly zmíněné tři bohoslužby, při kterých se sešli všichni poutníci včetně kněží a biskupů. Jinak poutníci chodili v menších skupinkách se svými cestovními kanceláři, které pro ně organizovaly let, ubytování a autobus. Všichni dohromady jsme se po Svaté zemi pohybovat nemohli, poutníci zaplnili přes dvacet autobusů. Většina z nich strávila ve Svaté zemi více dní, než jen ty tři hlavní, nejčastěji týden, a v klidu tak mohli navštívit všechna svatá místa.

Byla spolupráce s izraelskou a palestinskou stranou bezproblémová?

Jednání samozřejmě byla administrativně náročnější kvůli politické situaci, bezpečnostním předpisům a podobně. Nemůžeme si však stěžovat, že by se někdo snažil průběh pouti ztížit. Naopak bylo znát, že místní jsou závislí na cestovním ruchu a rádi vyjdou návštěvníkům vstříc. Velice nám pomohlo české velvyslanectví v Izraeli, stejně jako styčný úřad České republiky v palestinském Ramaláhu. Jejich vstřícnost byla opravdu velká, měli jsme jejich plnou podporu.

Ze statistik vyplývá, že křesťanů ve Svaté zemi, počtem na celém Blízkém východě, stále ubývá a jejich životní situace se zhoršuje. Bylo to znát i během pouti?

● Sedmiramenný svícen u Knesetu, foto: Roman Albrecht

● Vikář jeruzalémského latinského patriarchátu Giacinto Marcuzzo, foto: Roman Albrecht

Ano, je pravda, že křesťané tam jsou ve výrazné menšině a ubývá jich. Dokonce i v Betlémě jejich hlas slábne. Na druhou stranu je v jejich společenství znát jakási ryzost života podle evangelia. V jistém ohledu jejich komunity připomínají první církev, která tam také začínala v malých skupinkách a byla dokonce pronásledována. A víme, že to neznamenal její zánik, ale naopak se odtud rozšířila do celého světa. Věřím, že právě to nadšení a ryzost života bude tím, co křesťanství ve Svaté zemi udrží.

Setkali jste se s jejich představiteli?

Ano, velmi nás potěšilo, že s námi mši svatou v Galileji koncelebroval biskup Giacinto Marcuzzo, vikář jeruzalémského latinského patriarchátu pro Izrael.

Svatou zemi jste navštívil již poněkolkáté. Lišila se tato pouť od předchozích?

Ano. Každá z nich se liší. Vždy mám pocit, jako bych tam byl poprvé, všechna ta místa mě vždy znovu a jinak osloví. V poslední době na nich začínám odhalovat i mariánskou spiritualitu, víme, že jde o místa, kde žila vedle svého Syna také Panna Maria a vše prožívala s ním. Tentokrát však byla cesta odlišná zejména tím nádherným společenstvím tisícovky věřících z celé naší země, kteří se spojili ve vroucí modlitbě za národ.

Jaký jste si odnesl největší zážitek?

Kromě již výše řečeného – tedy zejména onoho krásného společenství modlitby – to byl také prožitek celé pouti v bratrském společenství biskupů. Doma spolu většinou hovoříme o pracovních tématech, při společné duchovní obnově zase dodržujeme její pevný řád. Tentokrát jsme měli krásnou příležitost vytvořit neformální společenství, což posílilo naše přátelství, a to právě na svatých místech.

Luděk Bárta, Petr Suchomel

Biskup zasvětil diecézi Panně Marii

Svatý Otec František v říjnu zasvětil svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. V Hradci Králové na to naváže velká slavnost, při níž biskup Jan Vokál zasvětil Panně Marii svou diecézi. Mší svatou, kterou bude sloužit 1. ledna 2014 ve 14.00 v katedrále, zároveň zahájí jubilejní rok 350. výročí založení hradeckého biskupství.

Prvním darem k výročí bude odhalení nového diecézního znaku, jehož autorem je nejvýznamnější žijící církevní heraldik, italský kardinál Andrea di Montezemolo, který navrhl například papežský erb Benedikta XVI. a znaky stovek kardinálů a biskupů. V novém znaku hradecké diecéze doplní tradiční symboliku svatodušní holubice právě mariánské „M“.

Při novoroční bohoslužbě bude v katedrále přítomna kopie sochy Panny Marie z Fatimy, jejíž originál připutoval do Říma v den, kdy papež František zasvětil svět Panně Marii.

Celý výroční rok budou provázet mimořádné pouti po celé diecézi, výstavy či koncerty. Začne už v době adventní, na kterou biskup v pastýřském listě připraví několik témat k rozjímání.

Kromě vzpomínek na minulost bude hradecká diecéze v celém příštím roce prožívat také Rok povolání. Biskup se v něm chce zvlášť obracet na mladé. Při novoroční mši svaté přijme několik hradeckých bohoslovců liturgické služby.

Paměť Vysočiny zaznamenaná kolem jesliček

Chotěbořské děti mají o jeden důvod navíc, proč se těšit na Vánoce. S blízcími se svátky mohou navštívit jeden nenápadný domek na okraji města a prohlédnout si v něm unikátní betlém. Už od sametové revoluce ho vytváří dlouholetý pedagog, katecheta a skaut **Petr „Balů“ Hájek**. Odráží se v něm jeho život. Postavy shromážděné okolo jesliček zachycují skutečné osobnosti, které ho za ta léta nějakým způsobem ovlivnily. Rodinný betlém jich má už na šedesát a každý rok přibývají další.

„Hned po sametové revoluci jsem si řekl, že jako výraz vděčnosti a nadšení ze znovunabyté svobody založím figurkový betlém. V prvních letech jsem ho jenom rozšiřoval, že to bude takový ten národopisný betlém, který zachytí mizející život Vysočiny. Nicméně postupně mě tato myšlenka opustila, protože okolo začali umírat lidé, kteří v mém životě něco znamenali, a já si řekl, že by měli mít trvalý pomník,“ začíná vyprávět Petr Hájek.

S vyřezáváním do té doby žádnou zkušenost neměl, dokonce toho ani o betlémářství moc nevěděl, jen jich pár viděl.

Chtěl však zkusit něco nového, proto se pustil do práce. Ohromně na něj zapůsobil zájezd, který ještě na sklonku osmdesátých let uspořádal veliký znalec betlémů P. Veselý z Jihlavy. Jednou ze zastávek byla také návštěva Třeště, kde si mohli v jednotlivých domácnostech skoro potajmu prohlédnout vystavené betlémy. Tato tradice je živá do dnešních dnů a zájemci mohou během Vánoc putovat od jedné třeštské rodiny ke druhé a prohlížet si poklady děděné z generace na generaci. Jen ten přídech tajemství a illegality vzal za své. Veškeré informace lze nalézt na internetu, stačí jen do vyhledávače zadat Betlémská cesta Třešť.

„Dokud jsem stavěl betlém v bytě, tak jsem ani nikoho zvát nechtěl. Jednak nebyl tak zajímavý, ale když jsem ho přestěhoval dolů do skautské klubovny, která byla u mě doma, mohl jsem se trochu rozletět. Když někdo z učitelů projevil zájem, že by za mnou s dětmi přišel, tak jsem mu to dovolil, a postupně se to rozeběhlo samo. Školy mi zavolají, kdy mohou přijít, podívají se, jak vyřezávám nebo pletu košíky, a společně si připomínáme tu krásnou tradici Vánoc. Navíc se naučili přicházet i lidé, kteří na Štědrý den okolo nás směřují navštívit hroby svých blízkých na hřbitově,“ vysvětluje přístupnost betlému.

● Ústřední scéna betlému

● Hostinský Kočí, zvaný Houbička

● Kaple s poustevníkem

● Na děti čekal nejen betlém, ale také sv. Mikuláš a jeho sousputníci

● K vyřezávání používá Petr Hájek podobně jako další řezbáři měkké lipové dřevo

Podle jeho slov se nejedná o velké umění. Každá figurka se nepovede a zvířata prý neumí dodnes. Nejzajímavější jsou však příběhy, které se k jednotlivým postavám vážou. Dalo by se o nich vyprávět hodiny. Kupodivu skoro schází jeho příbuzní. Zato různých pábitelů, často prostých, ale přímých lidí, kteří neuhnuli před žádným režimem, tam nalezneme nepřeberně. „*Nejde říci, kterou postavu mám nejradši, možná pana Zímu. Jako tramp přicházel do Posázaví vždy s podzimem a s jarem odcházel, kde byl celé léto, to nikdo neví. Dohodl se s jedním majitelem chaty, který mu svěril klíče, a bydlel v jeho kuchyňce, spával na tvrdé lavici. Ve volném čase chodil na ryby, na houby nebo jenom tak lundal lesem. Nás kluky přiváděl k lásce k přírodě a zároveň nám ukazoval, jak je prohnilej komunistickéj režim. Je tu také pan Klepetko, řídící z Kraborovic. Toho vyhodili ze školy a dostal se na několik let do vězení za to, že nechal u sebe přespat člověka, který se mu představil jako vězeň na útěku. Byla to ale provokace a ještě tu noc ho StB zatkla. Jako nastupující učitel jsem ho potkal v Malči, to dělal někde u silnic, a pak jsem mu po roce 90 vzl rehabilitační dekret, který dostal, až když umíral,*“ zastavuje se u dvou příběhů.

Lze je však věrohodně upřednostnit před paní Másilkovou, jejíž syn – po otci Rakušan – se dostal ze sovětského zajetí jen díky znalosti češtiny a dobrotě velitele lágru, který ho sám dovezl na rumunské hranice a dovolil mu

uprchnout? Či hostinským Kočím, zvaným Houbička, který po válce ve své hospodě nebral od lidí potravinové lístky, a nakonec mu živnost zavřeli kvůli rozvracení hospodářství republiky, posledním dráteníkem Vysočiny Slovákem Danyšem, nebo lipnickým farářem P. Pecháčkem, který rozuměl včelám jako málokdo a vychovával další generace včelařů... výčet jmen se zdá být nekonečný.

„*Betlém, který si každý z nás nějakým způsobem vytváříme, je pro mě pevnou součástí Vánoc. Je to vtažení člověka do příběhu biblického Betléma a zároveň vtažení příběhu biblického Betléma do života té které rodiny. Tenhle bod je podstatný a vytváří ten živý rodinný betlém. Rád třeba navštívím výstavu betlémů, že se tam něco naučím, ale jen z hlediska techniky. Betlémáři mi musí prominout, jinak samo o sobě je to mrtvé, pohled na něco, co tady bylo, což je sice hezká věc, ale bez pohledu na biblický příběh, je to trochu málo,*“ vysvětluje mi svůj postoj. Patrně i proto se nepovažuje za klasického betlémáře, i když za ty roky si řadu věcí z oboru dostudoval a dovede o tradici stavění jeslíček v jeho regionu poutavě vyprávět. Dokonce mi prozradil jednu informaci, kterou na závěr pošlu dál. Během Vánoc se fara v České Bělé na chvíli promění v malé muzeum a návštěvníci mohou díky péči zdejšího kněze P. Rudolfa Zahálky zhlédnout celou řadu betlémů. Tak přijďte!

Luděk Bárta

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Zvony

Zhotov si dvě stříbrné trubky, budou sloužit ke svolávání lidu...

Současní historici považují za pravlast zvonů podobných těm dnešním starou Čínu. Zde velké zvonící kovové nádoby sloužily ke svolávání lidí na jedno místo, ať už z náboženských nebo jiných důvodů. S různými podobnými bicími či dechovými nástroji, jež sloužily ke stejným účelům, se ale setkáváme ve všech starých kulturách. Jedním z příkazů, které Mojžíš obdržel na hoře Sinaj, byla výroba zvláštních hudebních nástrojů ke shromažďování: „*Zhotov si dvě stříbrné trubky. Uděláš je z tepaného stříbra. Budou ti sloužit k svolávání lidu... Na trubky budete troubit v den své radosti, o slavnostech, při novoluní, při svých zápalných obětech nebo svých hodech oběti pokojné, aby vás připomínaly vašemu Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh*“ (Nm 10, 2.10). Vzácný materiál – stříbro – signalizuje, že jich bylo užíváno výhradně k posvátným účelům. Hlasitý zvuk zvonů či spíše cymbálů, trub, bubínků a dalších bicích nástrojů si spojovali staří Izraelité s radostí a s oslavou velkých Božích skutků. Jsou projevem všeobecné radosti i po vítězství Davida nad Pelištějci (1 Sam 18,6), ale nejčastěji jsou projevem upřímné radosti nad Božími skutky v lidském životě. „*Hrejte Hospodinu na citeru, na citeru a s doprovodem zpěvu, za hlaholu trub a rohů, jásejte před králem Hospodinem!*“, vyzývá žalmista (Ž 98,6) a stejně tak konstatuje i v posledním žalu: „*Chvalte ho cimbály zvucnými, chvalte ho cimbály hlučnými!*“ (Ž 150,6).

Se zcela zvláštními malými zvonečky se setkáváme při popisu zvláštních obřadních rouch velebných. Ke spodnímu okraji jeho efodu byly připevněny malé zvonky, některé ve tvaru granátových jablíček (šlo vlastně o obdobu rolníček). Podle jejich zvuku poznával lid shromážděný před chrámem, že velebný právě vstoupil do nejposvátnějšího místa – velesvatyně. V tomto tak důležitém okamžiku mohl lépe sjednotit své soustředění ke chvále Hospodina.

Ať ti, kteří uslyší jeho hlas, pozvednou svá srdce k Tobě

Zvony a jejich užití shodné s tím dnešním se v západní církvi poprvé objevují v benediktinských kláštorech. Někteří středověcí teologové (např. Durandus) libující si v jazykových hříčkách spojovali s oblibou jejich latinské označení *campana* s obdobně znějícím pojmenováním

italské provincie jižně od Říma, tj. Kampánie. Podle místního městečka Nola se začalo stejně říkat i menším klášterním zvonům, jejichž zvuk zval mnichy k modlitbě a zároveň podle nich rozděloval den na příslušné části. V kraji má křesťanství velmi hluboké kořeny a už v 6. století tu bylo množství klášterů, včetně toho nejznámějšího na vrcholu hory Monte Cassino založeného svatým Benediktem v roce 529. V kláštorech postupně zvony a zvonky nahradily různá klepadla, kterými opat označoval zahájení modliteb či konec práce, aniž by porušil posvátné mlčení.

V křesťanské liturgii svolávají zvony především k modlitbě. Jejich vyzvánění podpořené postupně výstavbou vysokých zvoníc dominovalo celému okolí a stále upozorňovalo na nutnost posvěcovat čas ustavičnou modlitbou. Slavnostní vyzvánění doprovázelo kněze nebo biskupa při příchodu k oltáři a stejně tak po ukončení bohoslužeb. Středověcí kazatelé považovali tento okamžik za obzvlášť důležitý, protože sjednocoval společné odhodlání lidí

● Staré i současné zvony jsou na svém povrchu bohatě zdobeny reliéfy

slavit památku Kristovy poslední večeře podle jeho příkazu. Zvonění zvonů ohlašovalo shromáždění bojující církve (ecclesia militante) – podobně jako zvuky polnice ohlašující poslední bitvu lidských dějin a definitivní zúčtování se Zlem a jeho služebníky popisované v knize Janových Zjevení. Mši chápali jako viditelnou součást této poslední bitvy ve zcela konkrétní místní situaci a s jasně pojmenovanými bojovníky, tj. přítomnými věřícími. Předobrazem je v tomto směru i známá událost líčící dobytí Jericha Jozuem (Joz 6). Za zvuků polnic vydává Hospodin nepřátelské město vyvolenému národu do rukou. Čas účtování nadešel. Zvuk zvonů je ale součástí bitvy duchovní, protože svolávají k modlitbě. „*Naše zbraně nejsou tělesné,*“ píše svatý Pavel do Korintu, „*ale mají od Boha sílu bořit hradby!*“ (2 Kor 10,4-5). Kratší údery zvonu upozorňovaly věřící (tehdy hlavně mnichy v klášterech), kteří se ke slavení nemohli připojit, o průběhu bohoslužby (především o čtení evangelia a okamžiku proměňování), aby se mohli ke shromážděné obci připojit alespoň formou soukromé modlitby. Jiné formy zvonění signalizovaly čas soukromé modlitby v poledne (Anděl Páně) a večer (tzv. klekání, čas na poděkování za den).

Mocně pozdvihni svůj hlas, Jeruzaléme, který hlásáš radostnou zvěst! (Iz 40,9b)

Zvony pomáhají člověku zapojit emocionalitu do svého náboženského prožívání. Slavným vyzváněním doprovází Sláva na výsostech Bohu v úvodu večerní bohoslužby slavené na památku Kristova velkého daru lidstvu – tj. eucharistii – na Zelený čtvrtek. Pak utichnou (podle lidové tradice v tu chvíli odlétají do Říma). Člověk se v tu chvíli má ponořit do hlubokého úžasu nad velikostí Boží lásky, ale nechat se dotknout i bolestí a strachem ze smrti, která doléhá na každého člověka. Když však doprovází vrcholný okamžik Bílé soboty, kdy kněz během večerní bohoslužby zanotuje slavné Gloria, nahradí tím tolik lidských slov, která by stejně nemohla vystihnout v plnosti velikost připomínané skutečnosti Kristova vítězství nad smrtí. Ne každý se však z vyzvánění zvonů raduje. Podle barvitých kázání středověkých teologů je nerad slyší především ďábel a všichni nepřátelé Kristovy církve. Zvony totiž zvou k modlitbě, která je tím nejlepším nástrojem sjednocení člověka s Bohem, což si ovšem svůdci světa a falešníci nepřejí.

Podle Karla Boromejského a jeho předpisů o stavbě nových kostelů (De aedificandis ecclesiae, 1577) – by katedrála měla mít alespoň sedm zvonů, kolegiální kostel aspoň tři (velký, střední a malý) a farní aspoň dva, rozličného zvuku, ale navzájem sladěné.

Zvony jsou spjaty s životem Božího lidu

Hlas zvonů je pevně srostlý s národem i krajinou, kde žije. Tuto pravdu se ale většinou lidé uvědomí v okamžiku, kdy jinak pravidelné zvonění ustane. Se slzami

● Zvonice často tvoří samostatný objekt v blízkosti kostela. Dobrým příkladem je areál kostela Svatého Ducha v Dobrušce

v očích doprovázeli věřící i nevěřící lidé zvony svých domovských obcí ve chvílích, kdy v čase válečných rekvizic byly sundávány z chrámových zvonů a odvázeny k roztažení na zbraně. A slzy i zvony vítaly, pokud se je podařilo po skončení útřap získat zpět. Zvon je vždy duchovním symbolem a jeho melodický hlas má vždy spirituální rozměr, ať už visí na chrámové zvonici či mimo ni. Není sice vidět, ale má-li srdce „na pravém místě“ bývá slyšet široko daleko. Je duchovním symbolem. Podobá se lidskému srdci, které ač ukryto hluboko v těle, rozvádí krev po celém těle. Tam, kde je kostel srdcem obce, bývá zvykem, že při ojedinělých příležitostech může zvonit i k ryze světským účelům (např. při požárech, povodních či jiných nebezpečích, ale i při radostných událostech, např. ukončení bojů či války).

Nový zákon nemluví o zvonech nikde přímo. S jedinou výjimkou. Na začátku slavné Velepísně lásky v 1. listě Korintánům konstatuje apoštol Pavel mrazivě, že kdyby byl naplněn veškerou lidskou moudrostí a ovládal všechny dovednosti, ale neměl lásku, podobal by se jenom „*du-nícímu kovu a zvučícímu zvonu*“ (1 Kor 13,1). Zvon, který i kdyby byl stokrát krásným uměleckým dílem, bude pouhým kusem mrtvého kovu, pokud bude oslavovat pouze člověka a jeho dovednosti. Zvon nesmí nikdy patřit tomuto času a světu. Je pozvánkou k věčnosti, výzvou, aby člověk opustil sám sebe!

P. Radek Martinek

Teologický konvikt se představuje

Už je to třetí měsíc, co jsme nastoupili do Teologického konviku v Olomouci. Je nás tu celkem 21 studentů z celé České republiky: pět z ostravsko-opavské diecéze, čtyři z brněnské diecéze, tři z olomoucké arcidiecéze, dva českobudějovičtí, tři z pražské arcidiecéze a čtyři z naší královéhradecké diecéze – Josef Brůna z Pastvin, Ing. Josef Haman ze Dvora Králové nad Labem, František Filip z Chocně a Petr Mráz z Vysokých Studnic.

Teologický konvikt slouží k všestranné přípravě na studium v semináři, nachází se v budově Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci. Mohli bychom ho nazvat nultým ročníkem semináře. Tento rok konviku slouží k tomu, abychom poznali své povolání, rozvíjeli svůj duchovní život a připravovali se ke studiu na teologické fakultě. Studenti z moravských diecézí budou po tomto roce dále pokračovat ve formaci v olomouckém semináři, zatímco ti z českých se po prázdninách přesunou do Arcibiskupského semináře v Praze.

Nad naší přípravou bdí dlouholetý ředitel P. Alfréd Volný. S praktickými záležitostmi je mu nápomocen prefekt jáhen Václav Hejč. A o duchovní vedení se stará nový spirituál P. Petr Vrbický, který nahradil P. Jana Linharta.

A jak vypadá náš běžný den?

Po ranní modlitbě v kapli a po snídani následuje dopolední blok studia, kdy probíhají různé přednášky. Studujeme základy latinského jazyka, biblistiky, liturgiky, katechismu, spirituality a cizí jazyk dle vlastního výběru. Po odpolední siestě je čas na samostudium nebo četbu. Do večerního variabilního programu patří mimo jiné adorace, modlitba růžence, tematické skupinky, ročníkový večer či lectio divina. Každý den slavíme mši svatou v závislosti na denním řádu. Oblíbenou aktivitou v době volna je hraní florbalu, fotbalu či stolního tenisu. Pravidelnou součástí našeho programu jsou také každoměsíční víkendové rekolekce.

Naše příprava zahrnuje také čas pro ztišení, utřídění si myšlenek a přemítání a zvažování svého povolání. Také zde máme neobyčejné možnosti pro růst v duchovním životě a práci na sobě.

Po počátečních poznávacích dnech byla 6. září slavnostní zahajovací mše svatá Veni sancte, které se zúčastnili biskupové z většiny českých a moravských diecézí. Nás čtyři přijel povzbudit otec biskup Josef Kajnek.

V prvních týdnech probíhalo seznamovací „kolečko“ – každý popisoval ostatním svůj dosavadní život a svou motivaci k nástupu do konviku. Na konci září jsme se společně vydali na pouť do Staré Boleslavi. Po cestě jsme

zavítali do Kutné Hory, kde jsme si prohlédli chrám sv. Barbory, a zastavili jsme se i v rodišti sv. Vojtěcha, Libici nad Cidlinou. Příjemným zpestřením pro nás bylo říjnové vinobraní ve slováckém Hluku, odkud se dodává víno do Arcibiskupských sklepů v Kroměříži.

Kvůli účasti na předčasných volbách do Poslanecké sněmovny jsme se rozjeli do svých domovů a strávili několik dní se svými blízkými. Těm jsme mohli přiblížit, jak probíhá náš současný život. V pondělí 28. října jsme se opět vrátili do konviku, abychom pokračovali ve své přípravě.

Na závěr bychom vás rádi poprosili o modlitby za naše správná rozhodnutí.

Josef Haman, František Filip, Josef Brůna, Petr Mráz

● Vinobraní v Hluku, naši veselí spoluhráčové, foto: archiv TK Olomouc

● Slavnostní zahajovací Mše svatá Veni sancte, foto: archiv TK Olomouc

Čtyři tváře muže – víkend pro chlapy očima jednoho z účastníků

Centrum pro rodinu v Hradci Králové nám chlapům opět vyšlo vstříc a během víkendu 11.–13. října zorganizovalo podzimní setkání v Jeníkově. Tentokrát to bylo stejné i jiné zároveň. Kdybychom použili divadelní terminologii, tak se dá říci, že se hrálo ve skoro stejných kulisách: Dům setkání P. Jiřího Štorka (tentokrát i s ním osobně); krásná podzimní příroda, podle podobného scénáře: bloky povídání, setkání ve skupinkách, modlitby a bohoslužba, perfektní jídelníček, podnětný film (Na východ od ráje) a „klukovské hry“ (lukostřelba, střelba prakem, vrhání nožů a chůze po lanech) a v téměř stejném obsazení. A přesto se hrála jiná hra tentokrát v režii P. Jiřího Veselého a Martina Šmídka, při které jsme si měli možnost uvědomit, zda a v jaké podobě v nás byly, jsou a měly by být v rovnováze čtyři archetypy, které jsou mužům přisuzovány: milovník, bojovník, mág a král.

Potvrdilo se, že to, co zní na první pohled archaicky a vzdáleně, je při podrobnějším pohledu živé a inspirující. Chce to ale pravdivost a touhu rozdělit se o to, co vím a toužím říci na straně jedné a dobrou vůli a snahu naslouchat na straně druhé. Obojí tu bylo, a protože režisér i inspicient byli zkušení a herci, kteří byli zároveň i publikem se nechali vést, úspěch představení, nad kterým převzal záštitu On, byl zaručen. Každý z nás si uvědomil, že v nás je skutečně něco z každého archetypu, ale že si to často ani neuvědomujeme. Zjistili jsme také, jaké následky má to, když nejsou v rovnováze a k čemu dobrému nám mohou napomoci, jsou-li chápány správně. Nejvíce to bylo znát při výměně zkušeností ve skupinkách, kterému bylo věnováno více času než jindy, což bylo moc dobře. Alespoň pro mne bylo nejsilnějším dojmem to, jak jsme byli schopni odložit masku povrchnosti, kterou si často nasazujeme jako ochranu před okolím, kterému ne plně důvěřujeme. Tady často zněly věci, o kterých určitě mluvíme velmi zřídka a málokde, ani doma ne. Bylo to velice osobní, ale zároveň zcela dobrovolné a trochu to připomínalo svátost smíření, protože jsme si byli jisti, že to zůstane mezi námi. Je zvláštní a vede to k velké pokoře, když si člověk uvědomí, jak zkrslující a zavádějící může být první dojem ze setkání s druhými a jak často na něj dáme, aniž bychom se snažili o hlubší poznání. A radostné je to, že i když se poznáme více do hloubky, není to překážkou tomu, abychom si pár hodin poté poklábosili u piva, zazpívali při kytáře nebo pochutnali na pečeném beránkově, který byl, dlužno říci, skvěle připraven pod vedením Šimona a Pepy Machů. Suma sumárum, bylo to opět moc dobré a moc důležité, protože žádný muž (a určitě ani žádná žena) se nemohou zdravě a svobodně rozvíjet bez kontaktů s druhými a bez jejich zpětné vazby. A máme-li možnost navazovat kontakty za takto příjemných okolností, Bohu díky za to!

Jan Novák

● Do přípravy misijních koláčů se v Krouně zapojily všechny generace, foto: PMD Krouna

Misijní neděle přinesla mnoho setkání, díkuvzdání a modliteb

(Ib) – Světový den modliteb za misie, v naší zemi známý pod názvem Misijní neděle, připadl v letošním roce na 20. říjen. Je spojený s mnoha aktivitami, které zpřítomňují misijní poslání církve, a také s finanční sbírkou na realizaci konkrétních projektů PMD v misiích.

V Rychnově nad Kněžnou si při mši svaté pro rodiny s dětmi připravili malí misionáři z Misijních klubek z okolí misijní písně, Hymnu Papežského misijního díla dětí, stavění symbolického MOSTU, kdy modlitbou, obětí, službou a tvořivostí pomáhají nejpotřebnějším.

V Krouně na Vysočině se již třetí rok po sobě zapojily aktivitou Misijní koláč. „Letos jsme využili vstřícnosti pana Kyncla, ředitele zdejší základní školy, a koláčky k letošní misijní neděli napekli ve školní kuchyni. Díky dobré náladě, radosti z toho, že společně pomáháme a profesionálnímu zázemí se dílu dobře dařilo. Dopoledne rychle uteklo a výsledkem pětihodinové práce bylo 110 pytlíčků s voňavým obsahem,“ přibližuje organizátorka Markéta Vtípilová. Na potřeby misíí jen z této farnosti odešlo přes jedenáct tisíc korun.

„Misijní neděle v naší farnosti téměř vždy vychází na neděli, kdy slavíme také výročí posvěcení našeho kostela. V letošním roce jsme si navíc připomínali 50. výročí úmrtí pana děkana Václava Boštíka. Mši svatou celebraval otec biskup Mons. Josef Kajnek. Děti šly již tradičně v obětním průvodu převlečené za obyvatele různých kontinentů. Mohli jsme vidět indiánky, černocho, Havajanky, Japonky i pěkný kroj, který reprezentoval Čechy. Děti přinášely za jednotlivé kontinenty růži jako symbol misijní růžičky,“ řekla Jana Motlová z Ústí nad Orlicí.

Dva bohoslovci se stali kandidáty kněžství

(lb) – Studenti pátého ročníku teologických fakult v Praze a Olomouci, Filip Dušek a Miloš Pachr přijali ve středu 6. října v kapli na biskupství službu lektora a kandidaturu kněžství a jáhenství. Oba kroky jsou nezbytné pro pozdější přijetí svátosti kněžství. Bohoslovci jimi prohlašují před církví, že se již rozhodli stát se jáhny a kněžími. Dalším mezníkem na cestě je přijetí služby akolytátu. Po složení všech zkoušek na teologické fakultě, nestojí-li v cestě žádná překážka a diecézní biskup souhlasí, přijme bohoslovec jáhenské a zhruba po roce kněžské svěcení. Během obřadu přijetí lektorátu bohoslovci symbolicky přebírají z rukou biskupa Písmo svaté na znamení toho, že slova Písma mají neúnavně hlásat a zprostředkovávat dalším lidem.

● Převzetí Písma svatého z rukou biskupa, foto: Luděk Bárta

Biskup v Jaroměři uložil relikvii Jana Pavla II.

Chrám sv. Mikuláše v Jaroměři získal ampulku s krví Jana Pavla II. Slavnostně tam byla uložena v neděli 27. října biskupem Janem Vokálem.

Osobnost papeže Jana Pavla II. (1920–2005) se těší mimořádné úctě po celém světě. Také jaroměřský administrátor P. Jerzy Stanisław Zięba je jeho velkým ctitelem a úctu k němu se snaží rozvíjet i ve své farnosti. Nyní pro ni získal jeho ostatky.

P. Zięba o relikvii poprosil kardinála Stanisława Dziwisze, krakovského arcibiskupa a někdejšího osobního sekretáře Jana Pavla II. Arcibiskup Dziwisz žádosti vyhověl a do Jaroměře poslal kapku krve bl. Jana Pavla II. Ostatek je uložen v zasklené skřínce ve tvaru gotického okna. Umělecky ztvárněný relikviář zhotovili místní řemeslníci.

Získ relikvie pro kostel sv. Mikuláše není prvním podnikem pro pěstování úcty k Janu Pavlu II. Už v květnu 2007 byly na průčelí budovy děkanství zabudovány nové hrací hodiny s oblíbenou mariánskou melodií milovaného polského papeže. V roce 2008 požehnal pomocný biskup Josef Kajnek sochu Jana Pavla II. v životní velikosti.

Z lipového dřeva ji vytvořil akademický sochař Petr Novák z Jaroměře. Byla to jedna z prvních soch tohoto papeže v České republice.

Slavnostní uložení relikvie se stalo pro jaroměřskou farnost vyvrcholením Roku víry. Po biskupa Jana Vokála měla slavnost význam i proto, že právě Jan Pavel II. ho před 24 lety vysvětil na kněze.

(lb, Jiří Uhlíř)

● Průvod s relikvií Jana Pavla II. foto: Luděk Bárta

Nad Poličkou se znovu rozezněl zvon

V neděli 13. října se v 8.30 hodin uskutečnilo slavnostní požehnání a rozeznění zvonu „Českých patronů a ochránců“, který je největším a s hmotností 1540 kg zároveň nejtěžším poličským zvonom. Slavnostní událost proběhla za skromnější účasti věřících a občanů města v režii P. Miloslava Brhela, který kromě vykonání obřadu žehnání předvedl i sportovní výkon, když přečetl biblické čtení a vedl část modliteb z lešení na věži kostela sv. Jakuba, aby byl s lidmi v přímém kontaktu. Po slavnostním požehnání a rozeznění zvonu měli zájemci příležitost si po téměř celé nedělní dopoledne zvon ve věži kostela prohlédnout.

Jiří Coufal

● Promluva z lešení, foto: Jakub Klimeš

Úmysly apoštolátu modlitby

prosinec 2013

Všeobecný úmysl: Za opuštěné děti a za dětské oběti jakékoli formy násilí, aby nacházely potřebnou lásku a ochranu.

Misijní úmysl: Za církve v Latinské Americe, jež jsou plodem misí z Evropy, aby vysílaly misionáře ostatním církvím.

Národní úmysl: Aby křesťané upřímně hledali cestu k jednotě a usilovali o její dosažení.

Osobní zprávy

Jmenování

- **Mgr. Miloslav BRHEL**, administrátor v Poličce, byl od 15. 10. 2013 jmenován knězem pověřeným péčí o ministry v královéhradecké diecézi.
- **ThLic. Vojtěch BROŽ, Th.D.**, spirituál Biskupského gymnázia B. Balbína v Hradci Králové, byl od 15. 10. 2013 jmenován spirituálem pro trvalé jáhny.

Úmrtí

- **Ladislav ŠIDÁK**, emeritní farář v Hronově, člen QV, zemřel dne 26. 10. 2013 v Rokytníku u Hronova. Pohřben byl dne 30. 10. 2013. R. I. P.

Liturgický kalendář

1. prosince – 1. neděle adventní

1. čtení: Iz 2,1-5 Žalm: Žl 122(121)
 2. čtení: Řím 13,11-14
 Evangelium: Mt 24,37-44

8. prosince – 2. neděle adventní

1. čtení: Iz 11,1-10 Žalm: Žl 72(71)
 2. čtení: Řím 15,4-9 Evangelium: Mt 3,1-12

15. prosince – 3. neděle adventní

1. čtení: Iz 35,1-6a.10 Žalm: Žl 146(145)
 2. čtení: Jak 5,7-10 Evangelium: Mt 11,2-11

22. prosince – 4. neděle adventní

1. čtení: Iz 7,10-14 Žalm: Žl 24(23)
 2. čtení: Řím 1,1-7 Evangelium: Mt 1,18-24

29. prosince – Svátek Svaté rodiny

1. čtení: Sir 3,3-7.14-17a Žalm: Žl 128(127)
 2. čtení: Kol 3,12-21
 Evangelium: Mt 2,13-15.19-23

Další vzdělávání pro církevní organizace (DVCO)

Milí čtenáři, mnozí z vás se v minulých letech účastnili vzdělávacích kurzů pro kněze a zaměstnance církve a charity (pracovně DVCO – “Další vzdělávání pro církevní organizace”). Rád bych vás pozval na pokračování těchto kurzů. Termíny pro všechny zatím stanoveny nejsou, budou upřesněny až na základě zájmu přihlášených. Podrobnosti o jednotlivých kurzech a přednášejících jsou uvedeny na webových stránkách www.pastoracnistrediskohk.cz v záložce „projekty“, DVCO – udržitelnost. Na tomto webu v záložce „přihlášky“ je možné se přihlásit k absolvování jednotlivých kurzů. Nebo můžete kontaktovat projektovou manažerku Pavlu Žídkovou: zidkova@bihk.cz, tel. 777 233 094.

Jedním z kurzů je také **kurz pro pomocníky při podávání svatého přijímání**, zkráceně jej nazýváme kurzem pro akolyty, v letošním roce byla jeho kapacita více než vyčerpána. Kurz začne v sobotu 25. 1. 2014 v Hradci Králové. Termíny dalších tří sobotních setkání stejně jako přihlášky a další informace o tomto kurzu najdete na www.pastoracnistrediskohk.cz. Kurz je, jako všechny ostatní kurzy v rámci udržitelnosti projektu Další vzdělávání pro církevní organizace, již zpoplatněn, cena zůstává stejná – 2000 Kč. Doporučujeme, aby cenu za účastníka uhradila farnost, která jej vysílá, a kde bude pomáhat při podávání svatého přijímání a donášení eucharistie nemocným.

Karel Moravec, odborný garant projektu DVCO

Pomozte nám doplnit archiv IKD

V příštím roce oslaví královéhradecká diecéze 350. výročí svého založení. Při té příležitosti plánujeme vydání zvláštního čísla IKD. Bude se samozřejmě především zabývat životem místní církve v daném období, ale také chceme trochu zavzpomínat na podobu časopisu IKD a činnost jeho redakce od počátků k dnešku.

Obrácíme se proto na pamětníky a dlouhodobé čtenáře s prosbou, zda nemají k dispozici stará čísla „Íká-děčka“, která by mohli věnovat do archivu redakce. Budeme rádi i za zapůjčení k pořízení reprodukcí.

Jedná se především o čísla z počátků časopisu, především ročníky 1991, 1992, 1993 a pak některá z roku 1998.

Můžete je posílat na adresu redakce: Biskupství královéhradecké, Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Děkujeme za spolupráci!

Luděk Bárta

ČM Fatima, Koclířov

■ 1. mariánská sobota připadá na **7. 12.** Hlavní host celodenního programu P. Petr Šustáček z Kozmic u Hlučina. V hlavní přednášce i při liturgii si budeme připomínat nastávající slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie. Poutní mše svatá v 10.30 a v 17.00 hod.

■ Na Nový rok **1. ledna 2014**, zahájení jubilea 350 let diecéze, pouť do katedrály Ducha Svatého, kde bude ve 14 hodin při slavnostní bohoslužbě zasvěcena celá diecéze Neposkvrněnému Srdci Panny Marie před její sochou z Fatimy.

■ Ve dnech **10. – 18. 2. 2014** jsou čeští biskupové pozváni Svatým otcem Františkem k pouti do Říma Ad Limina k apoštolským prahům. Budeme pozváni, tak jak tomu bývá zvykem, aby věřící z ČR doprovázeli tuto cestu a abychom byli v těchto dnech vizitace naší katolické církve v Římě s nimi zvláště při setkání se Svatým otcem a při bohoslužbách v sedmi hlavních římských bazilikách.

■ Tak jako každý rok jsme připraveni s vámi prožívat závěr roku 2013 během vánočního pobytu, sv. Silvestru a na Nový rok při mimořádné pouti do královéhradecké katedrály. Půlnoční mše svatá **24. 12.** ve 22.00, mše svatá na poděkování za Rok 2013 ve 23.00.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 14. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Bartošovice v Orlických horách

■ **14. 12. Adventní koncert** v kostele sv. Máří Magdalény ve 14 hod.

Saxofonový kvartet-kvintet: SAX FRAPPÉ. Od 10 do 17 hodin Vánoční jarmark Na kopečku (chráněné dílny Sdružení Neratov – Bartošovice v Orl. horách) Neratov

■ **21. 12. Adventní koncert** v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve 14 hod.

Pěvecký sbor Gymnázia Žamberk – CORALE.

Hoješín

Noční adorace: 6. 12.

Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Čihošť

Smírné pobožnosti v Čihošti: 14. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace.

Příležitost ke Svátosti smíření v době Svatého růžence a v době Soukromé adorace.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: <http://www.farnostcihost.cz>

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ **17. – 19. 1. 2014 a 30. 1. – 2. 2. 2014**

Víkend pro otce s dětmi „Expedice Arctos“

Dobrodružná výprava v šlápějích lovců kožešin a odvázných polárníků do Arktidy, země-nezemě, která odedávna lákala svojí drsností, tajemností a bohatstvím. Základnou nám bude Dům setkání, místem objevování okolní krkonošské příroda. Doporučený věk dětí 7–12 let.

■ **14. – 16. 3. 2014 Víkend pro maminky s dcerami „O nejvzácnější věci pod sluncem“**

Čeká nás malý dramatický workshop, pestré výtvarné tvoření, biblické tance a mnoho dalšího. Tvořivé dílny povedou zkušené lektorky. Součástí je společný duchovní program. Doporučený věk dcer je 8–15 let.

■ **28. – 30. 3. 2014 Víkend pro ženy**

Malá škola biblicko-židovských tanců

Naučíme se několik židovských tanců, dozvíme se, co vyjadřují svými symboly, z jaké duchovní tradice vycházejí a jak se jimi, gesty a pohybem můžeme modlit a chválit Pána. Nezapomeneme ani na odpočinek, mši sv. nebo sdílení a povídání ve společenství žen.

■ **únor, březen 2014 Zimní rekreace rodin**

V době školních prázdnin je možné využít Dům setkání Albeřice pro týdenní zimní pobyty rodin v příjemném prostředí křesťanského zařízení a krásné horské přírody, s vynikajícími podmínkami pro zimní sporty, za velmi příznivé ceny. Program je individuální podle zájmů rodin.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřála: ymca@setkani.org, tel. 731 625 615.

Hradec Králové

■ Výstava ze sbírek České pojišťovny

Galerie u sv. Jakuba zahajuje ve výstavní síni Biskupského paláce výstavu obrazů ze sbírek České pojišťovny. Stejně jako v loňském roce se návštěvníci setkají se zajímavou prodejní expozicí, kde budou představena díla českých umělců dvacátého století. Oblast krajinomalby opět nabídne obrazy vynikajících malířů – z doby první republiky budou k vidění na příklad plátna Adolfa Körbera, Františka Herinka a dalších. Samozřejmě nesmí chybět ani umělci z našeho kraje jako Jiří Ščerbakov, Dana Sokolová nebo Miloslav Lhotský. Zahájení výstavy se koná ve středu 4. 12. v 17 hodin. Výstava potrvá do 15. 1. 2014.

KMC Sedmikráska

Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3
www.sedmikraskahk.cz,
e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

■ 11. 12. Učím své dítě anglicky

Přednáška a povídání s lektorkou angličtiny Annou Hebronovou nad anglickými knihami pro děti z nakladatelství Usborne. Uslyšíte o vhodnosti a způsobu učení cizího jazyka od útlého věku, dostanete možnost knížky si prohlédnout, příp. si je zakoupit ve středu 11. 12. od 16 hodin. Hradí se obvyklé poplatné, hlídání dětí je zajištěno.

■ 14. 12. Rekolekce se setrami Salesiánkami

KMC zve v sobotu 14. 12. od 9 do 16 hodin na adventní duchovní ztišení (s možností sv. zpovědi) u sester Salesiánek v Domě Matky Markéty (Deniso-vo náměstí 172, Hradec Králové – Kukleny). Hradí se 70 Kč (provoz domu, oběd). Hlídání dětí není zajištěno. Vezměte si přezůvky. Je nutné se předem přihlásit do 10. prosince (sedmikraskahk@volny.cz).

Vysokoškolský klub Salaš

Místo konání: mše svatá v 19.30 v kostele Nanebevzetí Panny Marie, od 20.30 pokračuje program v Katakombách v Novém Adalbertinu.

■ 4. 12. Mikulášská aneb karaoke party

■ 11. 12. Zdena Mašínová: Vězni svědomí

Doprovází Ziggy Horvath, písničkář po vzoru Karla Kryla.

Zdena Mašínová mladší je sestrou dvou starších slavných bratří, na které má společnost dost nejednotné názory. Narodila se v roce 1933. Poté, co její bratři utekli do Německa, byla stíhaná komunistickým režimem a v dnešní době se, mimo svou další bohatou činnost, věnuje přednášení studentům o kontroverzních událostech pojících se s Josefem a Ctíradem Mašínovými.

■ 18. 12. Kající bohoslužba.

Připojte se také k programu po kající bohoslužbě dole v Katakombách.

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory

■ 20. – 26. 5. 2014 – poutně poznávací zájezd do Arménie; přihlášky obratem!

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcsbk.cz

Česká Třebová

■ 4. 12. Povídání o vánočních stromcích v Městském muzeu v 17 hodin.

Stromek adventní ... nebo vánoční? Povídání o vánočních stromcích a možná nejen o nich.

Polička

■ 1. 12. při mši svaté v 7.30 a 10.30 v kostele sv. Jakuba žehnání adventních věnců.

■ 4. 12. v 18.00 poutní mše svatá ke sv. Františku Xaverskému v kapli na radnici.

■ 8. 12. Farní jarmark – po obou mších svatých (7.30, 10.30) budou farníci prodávat svoje výrobky.

■ 15. 12. v 15.00 v Domě Jordán tradiční Vánoční besídka – vystoupení dětí a mládeže. Přijďte posedět, pobesedovat a vánočně se naladit.

Grunta

■ 15. 12. Adventní zastavení v kostele Panny Marie, 15 hod. Hrají a zpívají: TRAMPOTY + FREETET (Pásmo předvánoční hudby). Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravu místních varhan.

Česká Bělá

■ Výstava betlémů

Betlémy zapůjčené od farníků a přátel, papírové, dřevěné i jiné materiály, pohyblivý betlém, možnost zakoupení vánočního zboží. Výstava otevřena denně od 15. 12. do 29. 12. od 15 do 17 h. Pouze na Štědrý den od 9 do 11 hod. Na farní zahradě u silnice vystaven rákosový betlém s figurkami v životní velikosti. Na kostele a věži svítící hvězdy a betlém.

Jilemnice

■ **7. 12. adventní koncert Ave Regina coelorum** v Erbovním sále Krkonošského muzea v 19 hod. Vystoupí liberecký soubor Cum decore. Zazní italská hudba z přelomu renesance a baroka – Tomas Luis de Victoria, Claudio Monteverdi, Felice Sances, Giovanni Legrenzi, Hans Leo Hassler. Na počátku koncertu bude slavnostně představena kniha jilemnické studentky Jany Dubové. Vstupné dobrovolné.

■ **26. 12. Vánoční hra v kostele sv. Vavřince** v 15 hod. Společenství mládeže Vavřineček si Vás dovoluje pozvat na pátý ročník vánoční hry. Před samotnou hrou si budete moci vyslechnout koledy v podání dětského sboru.

Sendražice

■ **24. 12.** ve 21.30 h Půlnoční mše svatá v kostele sv. Stanislava se slavnostním zvoněním a vytrubováním.

Letohrad

■ **1. – 17. 12. Vánoce a advent** výstava v Městském muzeu. Vánoční zvyky a tradice, prodej perníčků, dekorací, ozdob, pletené a háčkové zboží, textilní doplňky do kuchyně, atd. otevřeno: 1. 12. 15–19 hod; po – pá 8–11; 11.30–16 hod; so 8–11 hod. vstupné: dospělí 20 Kč; děti a důchodci 15 Kč; děti do 5 let zdarma.

■ **1. – 22. 12. Lesní betlémy Stanislava Vacka** výstava v přízemí zámku. otevřeno: 1. 12. 15–19 hod.; po – pá: 8–11, 12–15.30 hod; so – ne: 13–17 hod; 22. 12. 9–13 hod. vstupné: dospělí 20 Kč; děti a důchodci 15 Kč, děti do 5 let zdarma.

■ **7. – 30. 12. Výstava betlémů a vánočních dekorací** v Muzeu řemesel otevřeno: 13–18 hod. mimo 24. a 25. 12. vstupné 40 Kč www.muzeumremesel.cz/aktuality

■ **11. 12. Vánoční koncert ZUŠ** v Domě kultury v 17 hod. vstupné: dospělí 90 Kč, důchodci 50 Kč, děti zdarma Předprodej vstupenek v kanceláři ZUŠ. <http://www.zusletohrad.cz>.

Projekt Křesťanské vánoce

Od první adventní neděle, 1. 12. 2013, se mohou návštěvníci stránek www.krestanskevanoce.cz těšit na nové informace o adventních a vánočních programech ve farnostech. Do projektu Křesťanské Vánoce je zapojena katolická církev a křesťanské církve, které jsou členy Eumenické rady církví, a umožní zájemcům bezplatnou návštěvu kostelů, modliteben a betlémů.

Informace Centra pro rodinu Hradec Králové

Vážení přátelé, nabízíme zájemcům **kurzy přípravy pro snoubence** a zároveň prosíme, s odvoláním na směrnici ČBK č. 35 „Pro přípravu na svátost manželství v ČR“, kněze a pastorační asistenty o podporu a spolupráci v této oblasti pastorace. Kurzy v současné době nabízíme v těchto částech diecéze:

■ **Hradec Králové** – lektori: manželé Barabášovi, Traxlerovi a Blažkovi, duchovní vedení P. Jan Linhart, kontakty: tel.: 495 603 430, 466 652 332, mail: crhk@bihk.cz

■ **Pardubice** – lektori: manželé Traxlerovi, kontakty: tel.: 466 652 332, mail: crhk@volny.cz

■ **Hlinsko** – lektori: manželé Drahošovi ve spolupráci s místním knězem, kontakty: tel.: 469 311 263, mail: petr.drahos@gmail.com

■ **Rychnov nad Kněžnou** – lektori: manželé Barabášovi, duchovní vedení P. Petr Stejskal, kontakty: tel.: 775 660 320, mail: e.barabasova@seznam.cz

■ **Nové Město nad Metují** – lektori: manželé Blažkovi ve spolupráci s místním knězem, kontakty: tel.: 602 431 810, mail: blazkova@dobrevztahy.cz

Podle potřeby a zájmu chceme tuto pastorační činnost rozšířit i do dalších míst v diecézi a jsme připraveni, za tímto účelem, vyškolit další manželské páry. Podmínkou však je účast alespoň na jednom kurzu manželských setkání (nebo se v nejbližší době závazně přihlásit) a znalost metody přirozeného plánování rodičovství. Pokud máte ve vašem okolí někoho, kdo odpovídá těmto požadavkům a jeví se pro práci se snoubenci vhodný, prosíme o zaslání kontaktu na barabas@bihk.cz. Děkujeme za spolupráci.

Roman Barabáš

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

„Každý z nás potřebuje vědět, že není sám“

říká paní Jarmila Klimešová, která již 7 let pracuje v Oblastní charitě Pardubice jako vedoucí pečovatelské služby a služby osobní asistence.

Co Vás k práci v Oblastní charitě Pardubice přivedlo?

Mám ráda lidi, ráda s nimi komunikuji a to moje práce splňuje. Navíc jim mohu pomáhat v nepříznivé životní situaci, kdy je tíží stáří či nemoc.

Co je smyslem Vaší práce, jak pomáháte?

Neznám nikoho, kdo by nechtěl zbytek života strávit v domácím prostředí. To je smysl naší práce. Pomáháme s úkony, které klient již sám nezvládne, ať se jedná o pomoc s hygienou, úklidy, nákupy, doprovod k lékaři, zajištění stravy či pomoc při zařizování příspěvku na péči.

Proč by si měli lidé vybrat právě Charitu?

Předností charitních služeb je to, že jsou komplexní, vzájemně se doplňují a pomáhají uživatelům zajistit co nejlepší životní podmínky. Pokud se na nás rodina či klient obrátí, jsme schopni zajistit mu celkovou péči. Od domácí zdravotní péče prováděné zdravotními sestrami, přes zapůjčení kompenzačních pomůcek až po zajištění různých oprav v domácnosti.

Nakoupit a uklidit Vám může téměř kdokoli, ale pohovořit s Vámi, vyslechnout Vaše problémy může jen ten, kdo svou práci vykonává nejen pro peníze, ale především srdcem. Naše pracovnice vedeme k tomu, aby se o klienta zajímaly jako o člověka, hodně s ním komunikovaly a pomohly mu řešit jeho problémy. Každý z nás potřebuje vědět, že není sám, zvláště když je starý a nemocný nebo má nějaký problém. Vidíme to i u našich klientů, nejhůře snášejí právě samotu.

Co máte na své práci nejraději?

Přestože kvůli nárůstu administrativy nemohu jako vedoucí u klientů trávit tolik času co dřív, právě tyto krátké chvíle s uživateli mě nabíjejí do další práce. Jednou jsem se setkala s rodinou starající se o nemocnou maminku, zbývalo jen několik měsíců života. Rodina byla věřící a všichni si přáli, aby umřela doma. Díky spolupráci zdravotních sester, které prováděly u klientky hospicovou péči, díky osobní asistentce, kterou jsme paní přidělily, ale i díky rodině a knězi se všem přání splnilo. Nezapomenu na slova, která mi pak dcera řekla: „Bez vaší pomoci bychom to nezvládli.“

● Paní Jarmila Klimešová, vedoucí pečovatelské služby a osobní asistence v Pardubicích. Foto: archiv Oblastní charity Pardubice

Setkávat se s umírajícími určitě není snadné. Co Vám pomáhá to zvládat?

Umírání patří k životu. Rodin, které se chtějí starat o umírajícího člena rodiny, přibývá a my jsme rádi, že jim můžeme zajistit celkovou podporu v tomto nelehkém období. V domácí péči se dá zvládnout hodně. I kdybychom pomohli jen několika málo lidem zpříjemnit stáří, ulehčit nemocem a umožnit jim dožítí doma, stojí to za to. Naše práce není prací jednotlivce, ale závisí na spolupráci nás všech. Je potřebné si pomáhat, podporovat se a je důležité mít dobré domácí zázemí, které má pro naši nelehkou práci pochopení. Mysleme na to, že i my budeme jednou staří a budeme potřebovat pomoc. Chovejme se k druhým lidem, především k těm starým a nemocným tak, jak bychom chtěli, aby se druhí chovali k nám. Vždy dbejme na důstojnost člověka a berme staré lidi jako rovnocenné partnery a hlavně nezapomeňme připojit vlídné slovo a úsměv, který nás nic nestojí a mnohé potěší.

Rozhovor připravila Pavla Jadrná

Pečovatelská služba, služba osobní asistence a domácí hospicové péče Oblastní charity Pardubice byly podpořeny také z výtěžku Tříkrálové sbírky 2013: pro domácí hospicovou péči byly zakoupeny zdravotní pomůcky a pro terénní služby bude do konce roku pořízen potřebný automobil pro dojíždění ke klientům.

■ AKTUALITY

Pardubický kraj navštívili odborníci z Německa v oblasti služeb pro rodiny s dětmi

Pardubický kraj: Ve dnech 21. a 22. 10. přijeli na návštěvu Pardubického kraje odborníci z německého Würzburgu - paní Gisela Schmidt a pan Herbert Fröhlich, kteří působí v oblasti služeb pro ohrožené rodiny s dětmi. Cílem návštěvy bylo poučit se z dobré praxe zahraničních kolegů v této oblasti služeb, která má v Německu tradici již 25 let včetně legislativní úpravy.

Návštěva se konala na pozvání Diecézní charity HK. První den se hosté ze zahraničí seznámili s praktickou činností služby sanace rodin a nízkoprahového zařízení pro děti a mládež v Přelouči za účasti zástupců Města Přelouč a Pardubického kraje. Poté navštívili Poličku, kde pracovníci našich Charit představili služby pro rodiny s dětmi v Pardubickém kraji a jejich rozvoj za 2–3 roky od zahájení transformace systému péče o ohrožené děti v ČR. Významným hostem byl její iniciátor PhDr. Miloš Macela, který upozornil, že transformace shora nestačí a že je důležité provést komplexní reformu, jenž je hotová cca z 10% a pro její další vývoj bude klíčové směřování nové vlády i to, jak půjdou reformě naproti přímo pracovníci z oboru. Setkání se zúčastnili také zástupci krajského a městského OSDPODu a vedoucí SAS v Pardubickém kraji.

Pro širokou odbornou veřejnost proběhl 22. 10. na Krajském úřadě v Pardubicích seminář, kde hosté z Německa prezentovali svou dobrou praxi a dlouholeté zkušenosti. Akci podpořil Pardubický kraj.

J. Karasová s přispěním ing. Z. Kumstýřové a Mgr. J. Dobrovolné

Centrum Maják od října v nových prostorách

Kutná Hora: Centrum Maják je zařízení, které v rámci Oblastní charity Kutná Hora poskytuje služby dětem, mládeži, rodinám s dětmi a osobám se zdravotním postižením. Do konce září měl své sídlo v Čáslavské ul., od října jsou služby poskytovány v nových prostorách. Dílnu pro zdravotně handicapované nyní najdete na adrese Puškinská 206, Předškolní klub a Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež se přestěhovaly do nově zrekonstruovaného objektu v Tylově ulici 503. Všechny služby jsou hojně navštěvovány a klienti o ně mají velký zájem.

Projekt „Nový Maják“ je spolufinancován z prostředků Integrovaného operačního programu, Evropské unie – Evropského fondu pro regionální rozvoj – Šance pro váš rozvoj.

B. Grecmanová a P. Licková, www.kh.charita.cz

Na Setkání národů se představilo 27 zemí čtyř kontinentů

Hradec Králové: Na festivalu Setkání národů, který proběhl 12. 11. v hradeckém Adalbertinu, se široké veřejnosti představilo 27 zemí čtyř kontinentů – Evropy, Asie, Afriky a Ameriky. Slavnostního zahájení se zúčastnili významní hosté jako ing. Anna Maclová, náměstkyně primátora Statutárního města Hradec Králové, PaedDr. Mgr. Josef Lukášek, radní Královéhradeckého kraje, a RNDr. Jiří Stejskal, ředitel Diecézní charity HK. Na Setkání národů dorazilo také přes 600 žáků a studentů hradeckých ZŠ a SŠ, kteří soutěžili v poznávacím kvízu o vstupenky na představení v Klicperově divadle. Svou kulturu a tradice v Adalbertinu prezentovali cizinci, kteří žijí, pracují anebo studují v Královéhradeckém kraji. Vpodvečer multikulturní festival vyvrcholil koncertem a jam session, kde vystoupili americký saxofonista a zpěvák David Wiljo Kangas, italská zpěvačka Giulia Catania, kapela MBUNDA AFRIKA z Konga a další interpreti.

Ukázky národní hudby, zpěvu i tance předvedly divákům v doprovodném programu na jevišti Arménie, Rusko, Ukrajina, Itálie, USA, Latinská Amerika, Vietnam a africké Kongo. Návštěvníci festivalu si také mohli prohlédnout, u indického stánku i vyzkoušet, národní kostýmy, například japonské kimono, indické sári, mexické sombrero, ukrajinské a ruské kroje nebo tradiční vietnamský oděv. Nechyběly ani ochutnávky národních jídel: arménská pachlava, banánové koblihy z Konga, japonské sushi nebo mexické tacos, a ukázky tradičních výrobků. Lidé obdivovali také originální umělecké dřevorezby z dílny Bagdasara Chanbekjana, původem z Arménie, nebo obrazy a výtvarné výrobky uprchlíků z kosteleckého Pobytového střediska MV ČR.

„Líbila se nám taneční a hudební vystoupení, velice zajímavá nám přišla prezentace jednotlivých zemí formou stánků s ukázkami typických oděvů, produktů a jídel. Všem nám tato akce s praktickými ukázkami rozšířila obzory a potěšila naše srdce,“ uvedla s díky paní Libuše Pawlasová, vyučující OA, SPŠ, VOŠ CR a JŠ s právem státní JZ, s. r. o.

● Vystoupení kapely MBUNDA AFRIKA z Konga mělo u publika velký úspěch. K tanci v africkém rytmu se připojili i studenti a další cizinci. Foto: Luděk Bárta

● Indický stánek na Setkání národů 2013. Foto: Diecézní charita Hradec Králové

Akci uspořádalo Integrační centrum pro cizince při Diecézní charitě HK společně se zahraničními studenty hradeckých univerzit UHK a Lékařskou fakultou UK a se Správou uprchlických zařízení MV ČR – Pobytovým střediskem Kostelec n. O. díky finanční podpoře Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí a Statutárního města Hradec Králové. Více také na www.cizincihradec.cz.

Jana Karasová

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Světový den hospicové péče

Červený Kostelec: Hospic Anežky České se letos opět zapojil do kampaně Světový den hospicové a paliativní péče (12. 10.). Při této příležitosti uspořádal soutěž a prodejní výstavu Šikovné ruce pro hospic, kterou podpořil Královéhradecký kraj a Nadace umění pro zdraví, a také velmi úspěšné benefiční divadelní představení Jaroslava Duška - Čtyři dohody od mexického autora Miguela Ruize. Ten doporučuje uzavřít sám se sebou čtyři dohody a žít tak spokojenější a vyrovnanější život: Nehřešme slovem, Neberme si nic osobně, Nevytvářejme si žádné domněnky, Dělejme vše, jak nejlépe dovedeme. V závěru publikum vzdalo hold nepřekonatelnému Jaroslavovi ve stoje.

Z výtěžků obou akcí bude podpořena péče v Hospici Anežky České a Mobilním hospici. Prodejní výstava vynesla k 16. 10. celých 56 800 Kč. Výtěžek z představení činí 56 000 Kč. Do projektu se svým darem připojila i řada jednotlivců a firem, a tak červenokostelecká hospicová péče obdržela celkem ke svému svátku krásných 185 000 Kč. „Všem dárcům upřímně děkujeme,“ uvedl ředitel ing. Miroslav Wajsar.

Eva Wagenknechtová, www.hospic.cz (red. upraveno)

■ KALENDÁŘ NA PROSINEC

Barokní nešpory

13. 12. od 18 hod., kostel sv. Anny v Žirči

Na dobové nástroje hraje a zpívá Consortio Melcelii, benefiční koncert se uskuteční k 12. výročí vzniku Domova sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou, více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Benefiční aukce

14. 12. od 15 hod., GASK Kutná Hora

Výtěžek dražby uměleckých děl vytvořených v rámci projektu Umění spojení s podtitulkem „Senioři pomáhají dětem“ bude věnován na nákup automobilu pro ranou péči při Oblastní charitě v Kutné Hoře, která pomáhá rodinám dětí se zdravotním postižením. Pořádá Lektorské centrum GASK pod záštitou Města Kutná Hora. Více také na www.gask.cz/lektorske-centrum/umeni-spojeni.

Výstava fotografií a příběhů k 20. výročí charity v diecézi

6. 11. 2013 – 11. 1. 2014,

Galerie Městského úřadu Trutnov

Více na www.trutnov.charita.cz.

Charita pro Filipíny

Tajfun Haiyan zasáhl 8. 11. střední část Filipín a zanechal za sebou ničivou zkázu, přes 10 tisíc obětí na životech a rozsáhlé škody. Charita ČR se ve spolupráci s Charitou Filipíny a dalšími členy Caritas Internationalis zapojila do pomoci. Vyhlásila finanční sbírku a dárcovskou SMS, současně uvolnila z krizového fondu 250 000 Kč a Arcidiecézní charita Olomouc 100 000 Kč. Charita ČR vyslala do Manily také svého pracovníka.

Finanční dary na **pomoc pro Filipíny** lze posílat na číslo účtu **55660022/0800** u České spořitelny, VS: **133**. Pomoci můžete i zasláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS CHARITASVET** na číslo **87 777**. Cena DMS je 30 Kč. Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců. Nadace Vodafone oznámila, že pro své klienty zdvojnásobila výtěžek z těchto DMS.

Pracovníci filipínských katolických diecézí již dodali potraviny do nejvíce postižených míst. Charita opatří zejména stanové přístřešky. Současně chce rodinám v postižených oblastech zajistit čistou vodu, kanystry, hygienické potřeby, věci na spaní a základní vybavení do kuchyně, které většinou zůstalo pohřbeno pod troskami domů. Více také na www.charita.cz.

Převzato z tiskového servisu Charity ČR (red. upraveno)

Kde pomáhají tříkrálové peníze

Letošní Tříkrálová sbírka vynesla v naší diecézi rekordních více než 10,8 miliónů Kč. Darované peníze pomáhají v sedmi desítkách charitních zařízení a projektech pro nemocné, handicapované, seniory, maminky s dětmi a lidi v tísní.

Například **Oblastní charita Červený Kostelec** z výtěžku Tříkrálové sbírky obnovila technické vybavení a nakoupila potřebný zdravotnický materiál pro Hospic Anežky České v Červeném Kostelci a Domov sv. Josefa v Žirči, kde pečují o nemocné roztroušenou sklerózou. **Oblastní charita Hradec Králové** z výnosu sbírky pořídila potřebný vůz pro Středisko rané péče Sluníčko, jehož pracovnice dojíždějí do rodin a pomáhají rodičům s péčí o handicapované děti. **Pardubická Oblastní charita** z vykoledovaných peněz dovybavila středisko Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a nakoupila pomůcky pro Domácí hospicovou péči. **Kutnohorská Oblastní charita** díky výtěžku sbírky provozuje bezbariérový mikrobús Globus, který slouží lidem se zdravotním postižením. **Oblastní charita Ústí nad Orlicí** použila vykoledované finanční prostředky na provoz sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi Šance pro rodinu a na podporu Domácí hospicové péče. **Havlíčkobrodská Oblastní charita** z výnosu sbírky podpořila Charitní pečovatelskou službu a Denní centrum pro seniory Astra v Humpolci, **Oblastní charita Nové Hradky** zase věnuje vybrané peníze na rekonstrukci objektu v Hlinsku, který bude sloužit maminkám s dětmi v tísní. **Farní charita Rychnov n. Kn.** z tříkrálových darů podpořila služby ve Stacionáři sv. Františka, kde pomáhají lidem s mentálním postižením a také seniorům, **Farní charita Litomyšl** zase své středisko Respitní péče Jindra, kde pečují o nemohoucí seniory a lidi se zdravotním postižením. **Oblastní charita Jičín, Charita Přelouč i další Charity** věnovaly vykoledované prostředky na provoz Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, která pomáhá rodinám ohroženým sociální nouzí. **Oblastní charita Trutnov** z využila darované peníze na podporu Charitní pečovatelské služby a Dobrovolnického centra. **Mnohé Charity v diecézi** z výnosu sbírky nakoupily potřebné zdravotnické pomůcky pro své klienty a poskytly přímou pomoc lidem v nouzi. Část výtěžku sbírky věnovaly naše Charity také na výstavbu zásobníku vody v indické vesnici Nirmal Nagar, rozvojový projekt, který realizuje Diecézní charita HK v rámci Adopce na dálku®. **Diecézní charita Hradec Králové** použila tříkrálové peníze na dobrovolnické projekty pro mládež, seniory a cizince, dále na projekty pomoci cizincům a uprchlíkům a přímou pomoc lidem v nouzi.

Tolik konkrétní příklady využití výnosu Tříkrálové sbírky 2013 v královéhradecké diecézi, některé z nich najdete také ve fotogalerii na str. 23. Více také na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz.

Děkujeme všem štedrým dárcům a koledníkům. Přejeme radostné Vánoce a vše dobré v roce 2014. A až u vás v lednu zazvoní tři králové s koledou, otevřete

jim, prosím, nejen své dveře, ale i svá srdce. Věříme, že vyslechnete také jejich prosby o příspěvek pro nemocné a potřebné, kterým pomáhají naše Charity.

Jana Karasová

Setkání sociálních pracovníků

Srdečně vás zveme na setkání sociálních pracovníků do **Hospice Anežky České v Červeném Kostelci 10. 12.** od 10 do 12 hod. Očekáváme vzájemné sdílení v oblasti poskytování sociálních služeb v našem regionu. Získané informace by měly být následně předávány pacientům, aby měli přehled o dostupných službách.

Nabízíme vám seznámení se službami lůžkového i mobilního hospice a ambulance paliativní péče, které poskytujeme v našich zařízeních, dále prohlídku hospice s výkladem a informační materiály.

Zajímají nás vaše náměty a můžete přinést také své propagační materiály. Věříme, že si uděláte na setkání čas a že se nám společně podaří navázat užší spolupráci, která je ve prospěch pacientů důležitá.

Účast, prosím, potvrďte do 6. 12. na sekretariat@hospic.cz nebo na tel. 491 610 300, více na www.hospic.cz. Na setkání se těší ing. Mgr. Wajsar, ředitel.

Akce je pořádána za podpory Ministerstva zdravotnictví ČR a Občanského sdružení TŘI.

Podpořte Domov sv. Josefa

Koncem října se v Praze uskutečnil slavnostní křest **kalendáře Magdy Sedláčkové na podporu pacientů s roztroušenou sklerózou (RS)**. Magda Sedláčková má RS od 9 let. Jejím velkým přáním bylo právě vytvoření kalendáře, do něhož by se mohli zapojit samotní pacienti s RS. Oslovila osobnosti z různých oblastí společenského života, které si pacienti vybrali a které byly a jsou pro jejich život důležité a inspirující. Na každý měsíc příštího roku najdete fotografii s jedním splněným snem.

Patrony kalendáře jsou herečka Ivana Jirešová, reprezentant v moderním pětiboji a olympijský vítěz David Svoboda a modelka Nina Konečná. Kalendář je k dostání za cenu 300 Kč v recepci Domova sv. Josefa v Žirči nebo ho lze objednat na adrese holcova@dsj-zirec.cz. Děkujeme všem, kdo si kalendář koupí a podpoří naše první a stále jediné zařízení pro nemocné RS.

Jitka Holcová, www.domovsvatehojosefa.cz

Kde pomáhá Tříkrálová sbírka 2013

● Oblastní charita Hradec Králové z výnosu sbírky pořídila potřebný vůz pro Středisko rané péče Sluníčko, jehož pracovníce dojíždějí do rodin a pomáhají rodičům s péčí o handicapované děti. Foto: OCH HK

● Pardubická Oblastní charita z vykoledovaných peněz nakoupila pomůcky pro Domácí hospicovou péči a dovybavila středisko Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Foto: OCH Pardubice

● Oblastní charita Červený Kostelec z výtěžku sbírky obnovila technické vybavení a nakoupila zdravotnický materiál pro Domov sv. Josefa v Žirči, kde pečují o nemocné roztroušenou sklerózou. Foto: OCH ČK

● Oblastní charita Ústí nad Orlicí použila vykoledované finanční prostředky na provoz sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi Šance pro rodinu. Foto: Oblastní charita Ústí nad Orlicí

● Farní charita Litomyšl podpořila z darovaných peněz středisko Repsitní péče Jindra, kde pečují o nemohoucí seniory a lidi se zdravotním postižením. Foto: Farní charita Litomyšl

● Část výtěžku sbírky věnovaly naše Charity také na výstavbu zásobníku vody v indické vesnici Nirmal Nagar, rozvojový projekt, který realizuje Diecézní charita HK v rámci Adopce na dálku®. Foto: DCHK

Děkujeme všem štědrým dárcům a koledníkům! Diecézní katolická charita Hradec Králové, www.hk.caritas.cz

Národní pout' do Svaté země

● Mše svatá na lodi na Genezaretském jezeře, foto: Roman Albrecht

● Jedna z katechezí, foto: Roman Albrecht

● Liturgický průvod před Mší svatou na Hoře Blahoslavenství, foto: Hana Frančáková

● Svaté přijímání, foto: Roman Albrecht

● Četba evangelia, kostel sv. Anny, Jeruzalém, foto: Roman Albrecht

● Mše svatá na Poli pastýřů, foto: Roman Albrecht